



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 273/2010-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. augusta 2010 o sťažnosti L. D., B., zastúpenej advokátom JUDr. M. V., B., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 1 D/433/2009, Dnot 62/09 z 24. februára 2010 takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti L. D. z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. mája 2010 doručená sťažnosť L. D., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. M. V., B., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd postupom a uznesením Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 D/433/2009, Dnot 62/09 z 24. februára 2010 v dedičskej veci po poručiteľovi J. D. bez závetu. Sťažovateľka žiadala zrušiť označené uznesenie okresného súdu a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Ústavný súd požiadal 6. júla 2010 predsedu okresného súdu, aby sa vyjadril k predmetnej sťažnosti sťažovateľky.

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti sťažovateľky (Spr. 2045/2010) z 21. júla 2010 doručenom ústavnému súdu 17. júla 2010 uviedol, že okresný súd uznesením č. k. 1 D/433/2009-133 z 2. júna 2010 zrušil sťažovateľkou namietané uznesenie okresného súdu č. k. 1 D/433/2009-119, Dnot 62/09 z 24. februára 2010 o zastavení dedičského konania a o vydaní majetku poručiteľa sťažovateľke, ako aj to, že okresný súd uznesením č. k. 1 D 433/2009-135 z 19. júla 2010 dedičské konanie vo veci poručiteľa J. D. (otca sťažovateľky) zastavil. Okresný súd doručil uvedené rozhodnutia ústavnému súdu v prílohe k svojmu vyjadreniu s konštatovaním, že „v súčasnosti je právny stav taký, aký si žiadala dedička L. D.“.

Ústavný súd vyzval 5. augusta 2010 sťažovateľku, aby sa vyjadrila k predmetnému vyjadreniu okresného súdu a k jeho priloženým rozhodnutiam.

Dňa 13. augusta 2010 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľky, ktorým v celom rozsahu vzala svoju sťažnosť späť a navrhla, aby ústavný súd konanie o jej sťažnosti zastavil.

Podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému

rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú práva alebo slobody sťažovateľa.

Z citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde vyplýva, že ponecháva ústavnému súdu možnosť úvahy, či záujem o ochranu ústavnosti nie je dôležitejší než rozhodnutie sťažovateľa vziať svoj návrh späť (II. ÚS 38/96, II. ÚS 185/06).

V danom prípade ústavný súd dospel k záveru, že nie sú dôvody na to, aby návrhu sťažovateľky o späťvzatie sťažnosti nevyhovel. Vychádzal pritom aj zo skutočnosti, že k späťvzatiu sťažnosti došlo ešte pred rozhodnutím ústavného súdu o jej prijatí na ďalšie konanie podľa § 25 zákona o ústavnom súde, a preto akceptoval prejav vôle sťažovateľky.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. augusta 2010